

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 787/2014
15.05.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца В.Ж. из Б.П., чији је пуномоћник В.П., адвокат из Б.П., против тужене Туристичке организације Б.П., чији је пуномоћник Ј.С.М., адвокат из П., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1142/14 од 03.04.2014. године, у седници одржаној 15.05.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1142/14 од 03.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П1 404/12 од 14.01.2014. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење туженог од 11.10.2012. године, као незаконито, а да се обавезе тужена да га врати на рад на послове и радне задатке референта за комерцијално-економске послове, те да му призна сва права на раду и по основу рада, као и да му накнади трошкове поступка. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 72.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1142/14 од 03.04.2014. године, жалба тужиоца је одбијена, као неоснована, и првостепена пресуда потврђена, а захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка због којих се она може изјавити, применом члана 407. став1. ЗПП.

Правилно је побијаном одлуком одбијен тужбени захтев за поништај решења тужене од 11.10.2012. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду, применом члана 179. став 1. тачка 9. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05 и 61/05), с обзиром да је Одлуком, тужене, о изменама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних задатака, од 15.07.2011. и од 28.03.2012. године, укинута радно место референта за комерцијално-економске послове, на које је тужилац био распоређен до доношења побијаног решења којим му је отказан уговор о раду. Закон о раду прописује поступак који се у случају престанка потребе за обављањем одређеног посла примењује и одређује права која је послодавац дужан да обезбеди запосленима за чијим је радом престала потреба, што је у конкретном случају испоштовано, јер су тужиоцу исплаћене заостале зараде, регулисани доприноси за обавезно социјално осигурање до дана престанка радног односа, те му је исплаћена и отпремнина, чиме је испоштована и одредба члана 158, 159. и 193. Закона.

Имајући ово у виду, као и да тужилац одлуку о отказу уговора о раду побија само из разлога што му је отпремнина погрешно обрачуната, Врховни касациони суд налази је правилан став нижестепених судова да исправност обрачуна висине отпремнине не утиче на законитост одлуке о престанку радног односа запосленом по овом основу. Обавеза послодавца је, у смислу члана 158. Закона о раду, да запосленом који је проглашен технолошким вишком обрачуна и исплати отпремнину, пре отказа уговора о раду, што је у конкретном случају испоштовано, а запослени, који сматра да му је отпремнина погрешно обрачуната и исплаћена у мањем износу него што му припада, мање исплаћен износ може потраживати у судском поступку, подношењем тужбе суду.

У складу са изнетим, побијаном одлуком је, правилном применом материјалног права одбијен тужбени захтев, као неоснован.

Применом члана 414. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд није детаљно образлагао ову пресуду, с обзиром да се ревизијом понављају жалбени наводи, на које је другостепени суд дао разлоге које прихвата и овај суд, па се образлагањем не би постигло ново нити уједначеније тумачење права.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**